

Warszawa, dnia 6 lutego 2020 r.

Sygn. akt VI Ka 435/19

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Sąd Okręgowy Warszawa-Praga w Warszawie VI Wydział Karny Odwoławczy w składzie :

Przewodniczący: SSO Anna Zawadka

Protokolant: protokolant sądowy - stażysta Dorota Korbut

przy udziale prokuratora Józefa Gacka

po rozpoznaniu dnia 6 lutego 2020 r. w Warszawie

sprawy M. S. (1) z domu J. córki L. i .D. ur. (...) w W.

oskarżonej o przestępstwo z art. 178 a § 4 kk

na skutek apelacji wniesionej przez prokuratora

od wyroku Sądu Rejonowego w (...)

z dnia 12 grudnia 2018 r. sygn. akt V K 808/13

I. zmienia zaskarżony wyrok, w ten sposób, że:

1. uchyla rozstrzygnięcie z pkt II wyroku;
2. za czyn przypisany w pkt I wyroku oskarżoną M. S. (2) skazuje i na podstawie art. 178a § 1 k.k. wymierza karę 6 (sześć) miesięcy pozbawienia wolności;
3. na mocy art. 69 § 1 k.k. art. 70 § 1 pkt 1 k.k. w brzmieniu obowiązującym na dzień 16 sierpnia 2013r. w zw. z art. 4 § 1 k.k. wykonanie orzeczonej kary pozbawienia wolności warunkowo zawiesza na okres 2 (dwóch) lat próby;
4. za podstawę prawną środka karnego w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych z pkt III wyroku w miejsce art. 67 §3 k.k. przyjmuje art. 42 § 2 k.k. w zw. z art. 43 § 1 k.k. w brzmieniu obowiązującym na dzień 16 sierpnia 2013r. w zw. z art. 4 § 1 k.k.;

II. w pozostałym zakresie zaskarżony wyrok utrzymuje w mocy;

III. zasądza od Skarbu Państwa-Sądu Rejonowego w(...) na rzecz adw. J. P. kwotę 516,60 złotych obejmującą wynagrodzenie za obronę oskarżonej z urzędu w instancji odwoławczej oraz podatek VAT;

IV. zwalnia oskarżoną od obowiązku uiszczenia opłaty za II instancję, wydatkami postępowania odwoławczego obciążając Skarb Państwa.

UZASADNIENIE		
Formularz UK 2	Sygnatura akt	VI Ka 435/19

Załącznik dołącza się w każdym przypadku. Podać liczbę załączników:	1	
1. CZĘŚĆ WSTĘPNA		

1.1. Oznaczenie wyroku sądu pierwszej instancji

Wyrok Sądu Rejonowego w (...)z dnia 12 grudnia 2018r. sygn. akt V K 808/13

1.2. Podmiot wnoszący apelację

oskarżyciel publiczny albo prokurator w sprawie o wydanie wyroku łącznego

oskarżyciel posiłkowy

oskarżyciel prywatny

obrońca

oskarżony albo skazany w sprawie o wydanie wyroku łącznego

inny

1.3. Granice zaskarżenia

1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia

na korzyść

na niekorzyść

w części

w całości

#

co do winy

#	co do kary	
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia	
1.3.2. Podniesione zarzuty		
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji		
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	

#	brak zarzutów	
---	---------------	--

1.4. Wnioski

#	uchylenie	#	zmiana
---	-----------	---	--------

2. Ustalenie faktów w związku z dowodami przeprowadzonymi przez sąd odwoławczy

2.1. Ustalenie faktów

2.1.1. Fakty uznane za udowodnione					
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty	
1.		M. S. (2)	oskarżona nie figuruje w kartotece karnej Krajowego Rejestru Karnego oraz nie figuruje w ewidencji kierowców naruszających przepisy ruchu drogowego;	Informacja z K. Informacja z ewidencji kierowców	386 z 385
2.1.2. Fakty uznane za nieudowodnione					
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty	

2.2. Ocena dowodów

2.2.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów		
Lp. faktu z pkt 2.1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu
1.	Informacja z K.; Informacja z ewidencji kierowców	dokumenty wystawione przez uprawnione podmioty tj. Krajowy Rejestr Karny – Punkt Informacyjny przy Sądzie Okręgowym; informacja jest aktualna tj. wystawiona w dniu 4 lutego 2020r. oraz Komendę Stołeczną Policji – informacja wystawiona w dniu 17.01.2020r.

2.2.2. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)		
Lp. faktu z pkt 2.1.1 albo 2.1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu

3. STANOWISKO SĄDU ODWOŁAWCZEGO WOBEC ZGŁOSZONYCH ZARZUTÓW i wniosków		
Lp.	Zarzut w apelacji prokuratora	
1.	Błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę wyroku mający wpływ na jego treść, polegający na niezasadnym przyjęciu, że wina i społeczna szkodliwość czynu nie są	# zasadny
2.		# częściowo zasadny # niezasadny

	<p>znaczne, co w konsekwencji doprowadziło do warunkowego umorzenia postępowania karnego wobec oskarżonej, podczas gdy prawidłowa ocena zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego prowadzi do wniosku, że w sprawie brak było podstaw do warunkowego umorzenia postępowania karnego przeciwko oskarżonej;</p>	
<p>Rażącą niewspółmierność kary wymierzonej przez Sąd I instancji wobec oskarżonej M. S. (2)- wskutek niedostatecznego uwzględnienia stopnia społecznej szkodliwości czynu wyrażonego w postaci zamiaru, rodzaju naruszonego dobra, jak również w okolicznościach i sposobie działania sprawcy, zasadach prewencji indywidualnej i generalnej oraz potrzebie kształtowania społecznej świadomości prawnej, polegającej na warunkowym umorzeniu postępowania karnego prowadzonego wobec oskarżonej na okres próby wynoszący 2 lat, podczas gdy z materiału dowodowego zgromadzonego w sprawie wynika, że z uwagi na okoliczności sprawy w stosunku do oskarżonej winna być wymierzona kara surowa, a nie łagodniejsza niż ta przypisana w kodeksie karnym do przestępstwa z art. 178a § 1 k.k.</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>	
<p>Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny</p>		
<p>Apelacja prokuratora, jako zasadna, zasługiwała na uwzględnienie. Trafnie bowiem skarżący zarzucił i wykazał, iż wydając zaskarżone orzeczenie, Sąd I instancji oparł się na błędnych ustaleniach faktycznych, że w sprawie</p>		

zachodzą przesłanki pozwalające na warunkowe umorzenie postępowania karnego wobec oskarżonej.

Należy przypomnieć, że zgodnie z treścią art. 66 § 1 k.k. sąd może warunkowo umorzyć postępowanie karne, jeżeli wina i społeczna szkodliwość czynu nie są znaczne, okoliczności jego popełnienia nie budzą wątpliwości, a postawa sprawcy niekaranego za przestępstwo umyślne, jego właściwości i warunki osobiste oraz dotychczasowy sposób życia uzasadniają przypuszczenie, że pomimo umorzenia postępowania będzie przestrzegał porządku prawnego, w szczególności nie popełni przestępstwa. Jeżeli jedną z przesłanek warunkowego umorzenia postępowania jest wymóg, aby okoliczności popełnienia czynu nie budziły wątpliwości, to sąd na podstawie zebranego materiału dowodowego musi dojść nie tylko do wniosku, że sam fakt popełnienia przestępstwa nie budzi wątpliwości, a zatem istnieją wystarczające podstawy, aby oskarżonej przypisać popełnienie tego czynu, lecz także powinien wyjaśnić elementy przedmiotowe i podmiotowe tego czynu rzutujące na ocenę zarówno stopnia jego społecznej szkodliwości, jak i stopnia zawinienia oskarżonej. Zgodnie z treścią art. 115 § 2 k.k. dla ustalenia stopnia społecznej szkodliwości czynu niezbędne jest zbadanie zarówno strony przedmiotowej czynu (rodzaj i charakter naruszonego dobra, rozmiary wyrządzonej lub grożącej szkody, sposób i okoliczności popełnienia czynu, waga naruszonych przez sprawcę obowiązków), jak i jego podmiotowej strony (motywacja

sprawcy, postać zamiaru). Kompleksowa ocena wszystkich tych elementów winna doprowadzić do ustalenia, że stopień społecznej szkodliwości czynu "nie jest znaczny", a zatem ów stopień jest wyższy od "znikomego" i swoim zakresem może obejmować zarówno przypadki "nieznacznego", jak i "średniego" stopnia społecznej szkodliwości. Trzeba też zwrócić uwagę, że na stopień społecznej szkodliwości przestępstwa nie mają wpływu właściwości i warunki osobiste sprawcy, środowiskowa opinia o nim, dotychczasowy tryb jego życia, przyznanie się sprawcy do winy, dobrowolne naprawienie przez sprawcę szkody wyrządzonej przestępstwem, wyrażona przez niego skrucha, czy też ewentualne pogodzenie się z pokrzywdzonym. Są to bowiem okoliczności mające znaczenie dla ustalenia podstaw prognozy kryminologicznej. Aby możliwe było warunkowe umorzenie postępowania, niezależnie od stopnia społecznej szkodliwości czynu sąd powinien ustalić również stopień zawinienia, który to stopień także nie może być znaczny. Wyznaczenie stopnia zawinienia wymaga ustalenia najpierw wszystkich przesłanek przypisania winy, takich jak dojrzałość sprawcy i jego poczytalność, z zakresu rozpoznawalności bezprawności czynu oraz braku anormalnej sytuacji motywacyjnej występującej w nasileniu uniemożliwiającym wymaganie od sprawcy dania posłuchu normie prawnej. Dla zastosowania warunkowego umorzenia postępowania na mocy art. 66 § 1 k.k. warunek braku znacznego stopnia winy musi występować kumulatywnie z brakiem znacznego stopnia społecznej szkodliwości przestępstwa. Reasumując więc,

należy stwierdzić, że spełnienie wszystkich wskazanych powyżej przesłanek jest niezbędne dla podjęcia przez sąd prawidłowej decyzji w zakresie warunkowego umorzenia postępowania.

Przenosząc te rozważania - natury ogólnej - na grunt rozpoznawanej sprawy, należy stwierdzić, iż Sąd Rejonowy w sposób błędny ocenił zarówno stopień winy oskarżonej jak i społecznej szkodliwości przypisanego jej czynu. W żadnym bowiem razie za okoliczności umniejszające stopień obu tych elementów nie można przyjąć okoliczności uznanych przez Sąd Rejonowy, a mianowicie, iż postępowanie oskarżonej na przestrzeni lat uległo pozytywnej zmianie, gdyż aktualnie oskarżona ma status osoby niekaranej i brak jest wystarczających dowodów na to, że oskarżona nadal nadużywa alkoholu, a jej stan zdrowia i trudne warunki bytowe w których żyje wskazują na potrzebę zastosowania środka probacyjnego w postaci warunkowego umorzenia postępowania. O ile trafnie wskazał Sąd I instancji, iż zachowanie oskarżonej uległo poprawie na przestrzeni 6 lat od daty popełnienia czynu, o tyle Sąd Rejonowy niezasadnie uznał wymienione okoliczności jako mające wpływ na obniżenie stopnia społecznej szkodliwości tego czynu, którego się dopuściła. Wskazać należy na znaczny stopień nietrzeźwości oskarżonej 1,11 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu, spowodowanie kolizji drogowej z innym pojazdem i ucieczkę z miejsca zdarzenia. Analiza tych okoliczności wskazuje, że w żadnym razie w sprawie nie zaistniały takie okoliczności, które uczyniłyby wyjazd oskarżonej tego dnia

absolutnie koniecznym. Oskarżona decydując się na kierowanie samochodem w dniu zdarzenia, w stanie znacznej nietrzeźwości, nie znajdowała się w sytuacji bez wyjścia, jedynie możliwej, właściwie nie wiadomo w jakim celu i dokąd tego dnia udawała się oskarżona, która twierdzi, że w ogóle nie pamięta tego zdarzenia i konsekwentnie nie przyznaje się do jego popełnienia. Nie przekonujące jest tłumaczenie oskarżonej, która zasłania się problemami z pamięcią, gdyż biegli lekarze psychiatrzy rozpoznali u oskarżonej szkodliwe picie alkoholu, ale nie stwierdzili u niej objawów choroby psychicznej, upośledzenia umysłowego ani innych zakłóceń psychicznych, które znosiłyby lub ograniczały jej zdolność rozpoznania znaczenia czynu oraz pokierowania swoim postępowaniem. W świetle opinii sądowno-psychiatrycznej poczytalność oskarżonej nie budzi wątpliwości, a pomoc obrońcy w toku postępowania jest wymagana ze względu na postawę obronną oskarżonej, która może utrudnić przebieg procesu. Rację ma skarżący wskazując na znaczny stopień nietrzeźwości oskarżonej, który przekroczył pięciokrotnie wartość stężenia, które stanowi o bycie przestępstwa. Stężenie alkoholu pod wpływem którego znajdowała się oskarżona z całą pewnością poważnie upośledzało zdolności psycho-motoryczne konieczne dla bezpiecznego prowadzenia samochodu. Ponadto oskarżona kierowała pojazdem jadąc ok. godz. 13:40 po ulicy (...) w W., która znajduje się w centrum miasta, a zatem w porze dnia gdy na tej ulicy ruch pojazdów i pieszych jest wyjątkowo natężony, stwarzając w ten sposób realne zagrożenie dla bezpieczeństwa

ruchu drogowego. Z powodu znacznego stopnia nietrzeźwości oskarżona doprowadziła do kolizji drogowej z innym pojazdem, jadąc ulicą podporządkowaną i nie ustępując pierwszeństwa przejazdu, a następnie uciekła z miejsca zdarzenia.

Przyjęcie koncepcji prezentowanej w tym zakresie przez Sąd Rejonowy nie wytrzymuje krytyki, bo sprowadza się do zaakceptowania, iż znajdująca się w stanie nietrzeźwości oskarżona kierując samochodem, w środku dnia na jednej z głównych ulic (...), nie stanowił znacznego niebezpieczeństwa dla siebie, ale przede wszystkim innych uczestników ruchu. W tych okolicznościach faktycznych zachowanie oskarżonej nie może zostać uznane za błahe i być wytłumaczone stanem zdrowia oskarżonej, która w dacie czynu miała 61 lat i cierpiała na liczne schorzenia (gruźlica płuc, przewlekła niewydolność serca, toksyczne uszkodzenie wątroby, nadciśnienie tętnicze) oraz jej trudną sytuacją bytową na skutek eksmisji z zajmowanego lokalu. Przecież liczne dolegliwości zdrowotne i zła sytuacja materialna oskarżonej nie usprawiedliwiały zagrożenia jakie w ruchu drogowym wywołała, bo pamiętać należy, iż każdy pijany kierowca takie zagrożenie dla siebie i innych stwarza. Wobec powyższego nie można zaakceptować, że z tych przyczyn zachowanie oskarżonej zasługuje na łagodniejsze potraktowanie, a zatem, iż ocena okoliczności faktycznych sprawy pozwala na zastosowanie środka probacyjnego w postaci warunkowego umorzenia postępowania karnego: nie pozwala na to stopień intoksykacji

alkoholowej oskarżonej, miejsce i czas popełnienia zarzucanego jej czynu oraz rozmiar wyrządzonej szkody w postaci narażenia życia i zdrowia dwóch osób, które znajdowały się w samochodzie marki F. (...) nr rej. (...), w który uderzyła oskarżona.

Rację ma skarżący, iż nie bez znaczenia w okolicznościach faktycznych sprawy pozostaje także kwestia nagminności popełniania tego rodzaju występów. Co prawda nagminność nie jest okolicznością, która może być brana pod uwagę przy ocenie stopnia społecznej szkodliwości, nie oznacza to jednak, że jest całkowicie obojętna. Jednym bowiem z celów kary jest przecież zapobieganie popełnieniu przestępstw, zwłaszcza tych nagminnych (por. post. SN z dnia 28.11.2008r., VKK 161/08, Prok.i Pr.-wkl. 2009/11-12/2, Biul.PK 2009/1/83). Aktualnie nie wymaga szczególnego dowodzenia, iż przestępstwa z art. 178a § 1 kk popełniane są w taki właśnie sposób - nagminnie. Do wielu z nich, także tych zakończonych tragicznym skutkiem, dochodzi właśnie dlatego, iż kierujący zdecydował się na prowadzenie samochodu w stanie znacznej nietrzeźwości, narażając życie i zdrowie innych uczestników ruchu drogowego. Nie oznacza to oczywiście, iż nie może zdarzyć się sytuacja, w której pomimo popełnienia występków z art. 178a § 1 kk spełnione zostaną przesłanki z art. 66 § 1 kk, które zadecydują o warunkowym umorzeniu postępowania karnego wobec sprawcy takiego czynu. Zdecydowanie jednak wskazane powyżej okoliczności faktyczne sprawy, a w szczególności znaczny stan nietrzeźwości oskarżonej, czas i miejsce jego popełnienia oraz skutki

w postaci spowodowania kolizji drogowej z innym pojazdem na taką ocenę, z przyczyn wskazanych wyżej, nie pozwalają. Analiza okoliczności sprawy dokonana przez Sąd Rejonowy i wsnute z niej wnioski w zakresie oceny stopnia winy i społecznej szkodliwości czynu przypisanego oskarżonej były - z przyczyn wykazanych wyżej - błędne.

Rację ma skarżący, iż warunkowe umorzenie postępowania karnego wobec oskarżonej M. S. (2) nie spełni swojej funkcji wychowawczej i zapobiegawczej. Analizując postawę oskarżonej, która w toku postępowania konsekwentnie nie przyznawała się do winy, zaprzeczając swojemu sprawstwu i nie wyrażając skruchy, nie można przyjąć aby zastosowanie tego środka probacyjnego miało osiągnąć skutek wychowawczy wobec oskarżonej. W toku postępowania nie przeprowadzono takich dowodów, które pozwoliłyby na formułowanie wobec oskarżonej pozytywnej prognozy kryminologicznej. Wprawdzie oskarżona jest obecnie osobą niekaraną, gdyż poprzednie skazania uległy zatarciu (k.356). W ocenie Sądu Okręgowego powyższa okoliczność jest niewystarczająca dla przyjęcia pozytywnej prognozy kryminologicznej w świetle negatywnej opinii wynikającej z wywiadu środowiskowego kuratora. Oskarżona przebywa bowiem w środowisku negatywnego odniesienia społecznego osób nadużywających alkoholu, jest osobą codziennie spożywającą alkohol i nie wyciągnęła żadnych wniosków ze swojego naganego postępowania. Wprawdzie z wywiadu wynika, że po śmierci męża oskarżona zachorowała na depresję

i znalazła się w trudnej sytuacji materialnej, słabo radziła sobie z organizowaniem własnego życia, a dorośli dzieci nie utrzymują z nią kontaktu. Tym niemniej oskarżona jest bezkrytyczna wobec siebie i nie wykazuje skłonności do refleksji nad swoim zachowaniem. Natomiast biegli psychiatrzy rozpoznali u niej szkodliwe picie przy jednoczesnym zaprzeczaniu przez nią objawom uzależnienia od alkoholu (k.136). W świetle tych dowodów trudno ustalić na jakiej podstawie Sąd Rejonowy uznał, że właściwości i warunki osobiste oskarżonej oraz dotychczasowy sposób życia, uzasadniają przypuszczenie, że pomimo umorzenia postępowania M. S. (2) będzie przestrzegać porządku prawnego, w szczególności nie popełni przestępstwa.

Reasumując zawarta przez prokuratora w apelacji argumentacja zasługuje więc na akceptację, albowiem Sąd Rejonowy niezasadnie uznał, iż stopień winy i społecznej szkodliwości czynu oskarżonej nie są znaczne, oraz niezasadnie przyjął zaistnienie pozytywnej prognozy kryminologicznej. Zastosowany środek probacyjny nie spełni swojej funkcji w zakresie prewencji indywidualnej i generalnej oraz nie spełnia potrzeby kształtowania społecznej świadomości prawnej.

Wniosek

O uchylenie zaskarżonego orzeczenia w całości i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi I instancji

zasadny
częściowo zasadny
niezasadny

<p>Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.</p>	
<p>Wniosek prokuratora jest niezasadny, gdyż zgodnie z treścią przepisu art. 454 §1 k.p.k. w brzmieniu obowiązującym od dnia 5 października 2019r. zmienionym przez art. 1 pkt 83 lit.a ustawy z dnia 19 lipca 2019r. o zmianie ustawy - Kodeks postępowania karnego oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. 1694), Sąd Okręgowy może skazać oskarżonego, wobec którego postępowanie karne zostało w pierwszej instancji warunkowo umorzone. Zgodnie z przepisem art. 437 § 2 zd. 2 k.p.k. uchylenie orzeczenia i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania może nastąpić wyłącznie w wypadkach wskazanych w art. 439 § 1 kpk, art. 454 lub jeżeli jest konieczne przeprowadzenie na nowo przewodu w całości, a żadna ze wskazanych okoliczności w tej sprawie nie występuje. Ponadto przepis art. 8 w/w ustawy rozstrzyga, że przepisy ustaw w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, stosuje się do spraw wszczętych przed dniem jej wejścia w życie, jeżeli przepisy poniższe nie stanowią inaczej. W świetle tych obecnie obowiązujących regulacji i wobec zasadności zarzutu błędu w ustaleniach faktycznych, wyrok należało zmienić na niekorzyść oskarżonej.</p>	

<p>4. OKOLICZNOŚCI PODLEGAJĄCE UWZGLĘDNIENIU Z URZĘDU</p>	
<p>1.</p>	

Zwi ęz le o powodach uwzgl ędnienia okolicznořci	
5. ROZSTRZYGNIECIE SĄDU ODWOŁAWCZEGO	
5.1. Utrzymanie w mocy wyroku sądu pierwszej instancji	
1.	Przedmiot utrzymania w mocy
Zwi ęz le o powodach utrzymania w mocy	
5.2. Zmiana wyroku sądu pierwszej instancji	
1.	Przedmiot i zakres zmiany
<i>W miejsce środka probacyjnego Sąd Okręgowy skazał oskarżoną za przypisany jej w pkt I czyn z art. 178a § 1 kk i wymierzył karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności, której wykonanie warunkowo zawiesił na okres 2 (dwóch) lat próby oraz zmienił podstawę prawną orzeczonego przez Sąd Rejonowy zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 2 (dwóch) lat;</i>	
Zwi ęz le o powodach zmiany	
Apelacja prokuratora zasługuje na uwzgl ędnienie, a jej wniesienie umożliwiło zmianę zaskarżonego wyroku na niekorzyść oskarżonej i wymierzenie jej za przypisane prawidłowo przestępstwo z art. 178a § 1 k.k. kary 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres 2 (dwóch) lat próby. Wskazać należy, iż Sąd Rejonowy prawidłowo ustalił, że działanie oskarżonej polegało na tym, iż w dniu 16 sierpnia 2013r. o godz. 13:40 w W., na ulicy (...) po drodze publicznej kierowała w ruchu lądowym samochodem osobowym marki R. (...) o nr rej. (...) będąc w stanie nietrzeźwości, gdzie badania na zawartość alkoholu w wydychanym powietrzu	

przeprowadzone urządzeniem Alkometr A2.00 dały następujące wyniki: I próba 1,11 mg/l, II próba 1, 13 mg/l i III próba 1,11 mg/l, a badania na zawartość alkoholu we krwi dały wyniki: I próba -1,92 promila, II próba- 1,66 promila, co stanowi występki określony w art. 178a § 1 k.k. Sąd Rejonowy prawidłowo przeprowadził postępowanie, wyjaśnił na rozprawie wszystkie okoliczności istotne dla rozstrzygnięcia sprawy, całość tych okoliczności wnikliwie i wszechstronnie rozważył, uwzględniając przy tym zasady prawidłowego rozumowania, wskazania wiedzy, doświadczenia życiowego i na tej podstawie poczynił prawidłowe ustalenia faktyczne oraz wyprowadził trafny wniosek w przedmiocie winy oskarżonej. Prawidłowa jest również kwalifikacja karna czynu oskarżonej, która nie była kwestionowana w apelacji. Natomiast rację ma skarżący, iż okoliczności popełnienia tego czynu wymagają skazania oskarżonej i wymierzenia jej kary, co w świetle obecnie obowiązującego przepisu art. 454 § 1 k.p.k. jest możliwe na etapie postępowania odwoławczego i nie wymaga uchylecia wyroku do ponownego rozpoznania.

Ustawa przewiduje dla sprawcy przestępstwa stypizowanego w art. 178a § 1 k.k. grzywnę, karę ograniczenia wolności albo pozbawienia wolności do lat 2. Bacząc na sposób i okoliczności popełnienia czynu Sąd Okręgowy uznał, że karą adekwatną do stopnia winy i społecznej szkodliwości czynu będzie kara 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności. Zdaniem Sądu kara grzywny ani kara ograniczenia wolności, nie spełniłyby celów kary, gdyż stanowiłyby represję nieadekwatną- zbyt łagodną, a wykonanie tych kar, w trudnej sytuacji majątkowej i zdrowotnej oskarżonej, napotkałoby znaczące trudności. Wymierzona zaś kara pozbawienia wolności jest zbliżona do dolnego progu kary, jaką Sąd mógł wymierzyć w niniejszej sprawie. Ponadto uwzględniając postawę sprawcy, jej właściwości, warunki osobiste, Sąd zawiesił wykonanie kary na najkrótszy okres próby przewidziany przepisami prawa (art. 70 § 1 pkt 1 k.k. w brzmieniu obowiązującym w dacie popełnienia czynu).

Sąd Okręgowy uznał za zasadne wymierzenie oskarżonej zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych, który w przypadku skazania nietrzeźwego sprawcy przestępstwa z art. 178a §1 k.k. jest obligatoryjny. Natomiast wymiar wskazany przez Sąd Rejonowy tj. 2 lata jest w ocenie Sądu Okręgowego adekwatny do stopnia społecznej

szkodliwości tego czynu, w szczególności stopnia nietrzeźwości. Orzeczenie tego zakazu ma na celu ukształtowanie zarówno u sprawcy jak i w społeczeństwie świadomości, iż zachowanie kierowcy, który naruszył normę z art. 178a § 1 k.k. jest nieopłacalne i związane jest z konsekwencjami, które mogą mieć znaczący wpływ na codziennie funkcjonowanie, jak też utrwalenie prawidłowej postawy sprawcy.

Zmiany wymagała jedynie podstawa prawna orzeczenia tego środka karnego, gdyż przy skazaniu podstawą prawną jest art. 42 § 2 k.k., ale w brzmieniu obowiązującym w dacie popełnienia czynu, który jest niewątpliwie korzystniejszy dla oskarżonej, gdyż przewidywał wymiar tego środka od roku do lat 10. Natomiast w dacie orzekania przepis art. 42 § 2 k.k. nakłada na Sąd obowiązek wymiaru tego środka na okres nie krótszy niż 3 lata. Ponadto obowiązujący w dacie popełnienia czynu przepis art. 49 § 2 k.k. przewidywał fakultatywną możliwość orzeczenia świadczenia pieniężnego na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej, co obecnie przy skazaniu sprawcy za przestępstwo z art. 178a § 1 k.k. jest obligatoryjne w świetle art. 43a § 2 k.k. W ocenie Sądu Okręgowego wymierzenie takiego świadczenia pieniężnego wobec oskarżonej jest niecelowe z uwagi na wiek oskarżonej (67 lat) oraz złą sytuację majątkową, gdyż oskarżona utrzymuje się z niewysokiej emerytury i żyje w trudnych warunkach bytowych.

5.3. Uchylenie wyroku sądu pierwszej instancji		
5.3.1. Przyczyna, zakres i podstawa prawna uchylecia		
1.1.		# art. 439 k.p.k.
Zwięźle o powodach uchylecia		
2.1.	Konieczność przeprowadzenia na nowo przewodu w całości	# art. 437 § 2 k.p.k.

Zwiężle o powodach uchylenia		
3.1.	Konieczność umorzenia postępowania	# art. 437 § 2 k.p.k.
Zwiężle o powodach uchylenia i umorzenia ze wskazaniem szczególnej podstawy prawnej umorzenia		
4.1.		# art. 454 § 1 k.p.k.
Zwiężle o powodach uchylenia		
5.3.2. Zapatrywania prawne i wskazania co do dalszego postępowania		
5.4. Inne rozstrzygnięcia zawarte w wyroku		
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności	
6. Koszty Procesu		

Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności
III i IV	<p>Wobec trudnej sytuacji majątkowej oskarżonej, która utrzymuje się z niewysokiej emerytury, sąd zwolnił oskarżoną od kosztów sądowych w postępowaniu odwoławczym, uznając, że ich uiszczenie przekracza jej możliwości majątkowe;</p> <p>o wynagrodzeniu obrońcy oskarżonej za udzielenie pomocy prawnej z urzędu w drugiej instancji orzeczono na podstawie § 17 ust. 4 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z 3 października 2016 roku w sprawie</p>

ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez adwokata z urzędu.

7. **PODPIS**